

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS (Ponent)

Conxa BARÓN MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-quatre de maig del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000082/2018 seguida per un presumpte delicte menor de lesions doloses.

Acusat:

J. C. G. M. D., nascut el dia 16 de novembre de 1951 a Toulouse (França), fill de Maurice i Adele, de nacionalitat francesa i sense antecedents penals, i defensat pel Lletrat Sr. Francesc BADIA GOMIS.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per les Sres. Carolina BAILÉN VILA i Elisabeth PUENTE PEREGRINA.

Magistrat ponent: Sr. Enric ANGLADA FORS.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: En data 24 de maig del 2014, vers les 19h40, el processat J. C. G. M. D., nascut el 16 de novembre del 1951, de nacionalitat francesa i sense antecedents penals, trobant-se a la zona del SPA de l'hotel P. de la vila

d'Andorra la Vella, es discutí amb un altre client de l'hotel, X. S. O. C., que estava mirant fixament als seus dos fills menors d'edat, a l'hora que els increpava, tirant-les-hi al terra les tovalloles que havien posat damunt la barana, cosa que li recriminà J. C. G. M. D., fent-li X. S. O. C. un gest amb el dit, posant-se aleshores J. C. G. M. D. molt nerviós i dirigint-se cap a X. S. O. C. al qual va empènyer amb el palmell de la seva mà dreta a la cara al nivell del nas, causant-li un lleu eritema i tumefacció a nivell del tabic nasal i un lleu eritema a la part superior de l'òrbita esquerra, practicant-li a aquest al Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell, com a prova complementària, una radiografia als ossos del nas i crani, la qual no va objectivar cap tipus de lesió òssia.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius del delictes menor de lesions doloses, tipificat i penat a l'article 113.1 del Codi Penal, del que n'estima responsable en concepte d'autor el processat J. C. G. M. D., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. Demana que s'imposi al processat la pena de tres mesos d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa en la quantia de mil euros, així com el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil, el processat indemnitzarà al perjudicat X. S. O. C. en l'import de 11,75 € en concepte despeses de taxi, així com en aquelles altres quantitats que restin acreditades el dia de la vista oral.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, afegint, pel que fa a la responsabilitat civil, que es deixi per execució de sentència l'import de les despeses mèdiques que restin acreditades.

RESULTANT TERCER. El lletrat Sr. Francesc BADIA GOMIS, en qualitat d'advocat defensor de J. C. G. M. D., s'oposa als fets del Ministeri Fiscal, doncs si bé és cert que aquest va tenir una discussió amb X. S. O. C., va ser perquè aquest increpà als seus fills menors d'edat, no ho és que aquest li donés un cop de puny al nas, ja que només el va empènyer amb el palmell de la seva mà dreta a la cara al nivell del nas. Tampoc està d'acord amb la qualificació jurídica del Ministeri Públic, considerant que ens trobem davant d'una contravenció penal de maltractaments de l'article 476.1 del Codi Penal i no d'un delictes menor de lesions de l'article 113.1 del Codi Penal, atès, que si bé és cert que la jurisprudència considera que la realització d'una radiografia, per tal de determinar l'abast de les lesions, constitueix una primera assistència mèdica, cal tenir en compte el principi bàsic del dret penal d'analitzar "cas per cas". Així, en el

supòsit que ens ocupa, tal com estableix l'informe d'urgències X. S. O. C. només presentava un petit eritema. Per tant, la radiografia no era realment necessària per la seva curació. En el present cas, el cop va ser amb la mà oberta i X. S. O. C., segons l'informe d'urgències, no presentava dolor a la palpació que pogués arribar a fer pensar que hi havia algun os trencat. Invoca que concorre en el seu defensat la circumstància atenuant prevista a l'article 29.1 del Codi Penal, d'arravatament u obcecació. I demana que se'l condemni a una pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna d'un any. Quan a la responsabilitat civil, tampoc està d'acord amb el Ministeri Fiscal d'indemnitzar a X. S. O. C. en l'import de 11,75 € en concepte de despeses de taxi, doncs només li correspondria abonar les despeses mèdiques, però X. S. O. C. no les ha arribat a demanar mai.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiu el seu escrit de qualificació provisional, precisant i afegint que l'acció de J. C. G. M. D. no produeix cap lesió, sinó maltractament lleu. Una prova que demostra que no hi ha lesió no pot ser una assistència mèdica, atès que la prova radiològica no era necessària. El metge d'urgència només aprecia un lleu eritema, es a dir una vermellor en la pell. Quan a la pena interessa que el termini de suspensió de la mateixa es fixi en 6 mesos. I finalment, pel que fa a la responsabilitat civil insisteix que no hi cap, doncs la víctima va manifestar que no reclamava res i no es pot deixar, per tant, per execució de sentència cap tipus d'indemnització, en base al principi dispositiu.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'una contravenció penal de lesions doloses, prevista i penada a l'article 476.2 del Codi Penal, com es desprèn en força d'evidència de la resultància fàctica exposada.

El Ministeri fiscal en el supòsit enjudiciat acusa per un delictes menor de lesions doloses de l'article 113.1 del Codi Penal, al considerar que hi ha hagut una primera assistència mèdica necessària per a la curació de la víctima, al haver-se-li practicat una radiografia.

Dit això i si bé és cert que la jurisprudència d'aquest Tribunal de Corts ha vingut dient que la realització d'una radiografia, per tal de determinar l'abast de les lesions, constitueix una primera assistència mèdica, no és menys cert que s'ha de valorar les circumstàncies concurrents en cada cas.

Abans de tot, s'ha de deixar palès que el concepte de *primera assistència facultativa* es refereix a la primera atenció prestada per un facultatiu amb finalitats diagnòstiques i/o terapèutiques. Per tant, els actes mèdics que es presten a les víctimes per part dels facultatius, poden ser

estrictament de diagnòstic o poden tenir caràcter curatiu. Així, els actes diagnòstics van encaminats a comprovar l'existència i abast de la lesió i per això, no són pròpiament actes de curació.

El que fins ara s'ha dit, comporta que l'atenció inicial prestada a la víctima ha de reunir, per a ser constitutiva de delictes, com a requisit bàsic i imprescindible que la mateixa ***sigui necessària per a la curació***, doncs no es pot valorar com a tal la prestada *“sense que ho requereixi l'objectiva violència”*, i tampoc la que porta a concloure que *“no existeix cap lesió”*.

Conseqüentment, si la prova diagnòstica efectuada, sense que ho requereixi l'objectiva violència, com succeeix en el present cas, descarta que hi hagi altra lesió endemés de la nímia visualitzada, no es pot considerar que hi hagi hagut una primera assistència mèdica, doncs aquesta ha de tenir sempre efectes curatius, i, per tant, si en el cas que ens ocupa, en que ens trobem davant de mers eritemes o vermells i sense dolor a la palpació, segons l'informe d'urgències, i la radiografia practicada demostra la inexistència de cap altra lesió, no es pot considerar que hi hagi hagut una primera assistència facultativa necessària per a la curació de la víctima

Per tot això, s'ha de concloure que en el supòsit d'autes, davant de la inexistència de lesió òssia objectivada per la radiografia practicada, ens trobem davant d'una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2 del Codi Penal, com al principi d'aquest Considerant s'ha esmentat, el que determina que s'hagi d'absoldre a l'acusat del delictes menor de lesions doloses de l'article 113.1 del Codi Penal pel que venia sent acusat pel Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT SEGON. L'encausat J. C. G. M. D. és penalment responsable, en concepte d'autor, de la contravenció penal ans esmentada, per haver realitzat personalment els fets que l'integren, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, com ell mateix ha reconegut des del primer moment.

CONSIDERANT TERCER. No concorre en el processat cap circumstància modificativa de la responsabilitat penal.

No pot estimar-se la circumstància atenuant invocada per la defensa d'haver obrat per causes o estímuls que hagin produït arravatament o obcecació. Respecte a dita circumstància prevista a l'article 29.1 del Codi Penal, per poder-la apreciar és necessari que s'acrediti la causa o estímuls que l'hagi produït, de manera que si no s'ha provat l'existència de causa o estímuls capaços de provocar dit estat d'ànim, no hi ha lloc a apreciar la circumstància atenuant. No es pot

pretendre que qualsevol reacció impulsiva, colèrica o passional que en tantes ocasions acompanya determinades conductes il·lícites constitueixi o pugui constituir una atenuant si no esta degudament contrastat la importància de l'estímul desencadenant (en aquest sentit, sentències d'aquest Tribunal, de 16 de novembre del 2006, Causa núm. TC-047-1/06, de 29 de novembre del 2007, Causa núm. TC-144-5/06, de 17 de juliol del 2012, Causa núm. TC-076-6/11, 28 de maig del 2014, Causa núm. TC-033-1/13, 27 d'abril de 2016, Causa núm. TC-600014/2015, 20 de desembre de 2016, Causa núm. TC-6000154/2016 i 24 de novembre de 2017, Causa núm. TC-6000043/2016).

En efecte, en el cas d'utes no ha quedat demostrat que l'estímul previ a la discussió tingués entitat suficient per desencadenar la resposta agressiva de J. C. G. M. D., el qual ha manifestat des del principi que es va posar nerviós i que va tenir una reacció impulsiva, la qual no té encaix dins d'aquesta circumstància atenuant, tot i que el seu immediat penediment si que es valorarà a efectes d'individualització de la pena.

CONSIDERANT QUART. A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal, tenint en compte el disposat a l'article 56 del Codi Penal i singularment la manca d'antecedents penals del processat, la seva concreta situació personal, el seu real penediment i que ha vingut des del seu país d'origen exclusivament per assistir a l'acte del judici oral, estima adient imposar-li la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de sis mesos.

CONSIDERANT CINQUÈ : Pel que fa a la responsabilitat civil, no hi ha lloc a fer un pronunciament específic a favor de X. S. O. C., atès que va dir al seu dia que no volia reclamar, el desinterès manifestat fins a la data i que l'import de la factura del Servei d'Urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, li pot haver estat rescabalat per l'assegurança social francesa, per tot el qual, no escau deixar cap tipus d'indemnització pel període d'execució de sentència.

CONSIDERANT SISÈ : D'acord amb el què disposen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, procedeix imposar a J. C. G. M. D. el pagament de les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

ABSOLDRE J. C. G. M. D. del delict menor de lesions doloses del que venia sent acusat pel Ministeri Fiscal.

CONDEMNAR J. C. G. M. D., com a responsable penalment, en concepte d'autor, d'una contravenció penal de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena d'UN MES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de sis mesos, així com se'l condemna al pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a fer cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el que disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.